

עין משפט ונר מצוה

קלמ' א ב מיי פ'ד מהל' שגנות הלכה א': קב ג מיי פ"ח מהל' ע"ז הל' א ועיין בהשגות וזכר"מ וזל"מ ונפ"צ מהלכות שמיטה הלכה כח' סמג ללחין א טו"ע י"ד ס"י ד סעף ד וס"י קמה סעף ח:

פסוקים המופיעים בפרק

רבינו גרשום

הכא בחטאת העוף עסקינן דכולהו בהדי הדדי קא אתיין. כלומר דחטאת העוף נהר בסימן אחד ולפיכך חייב שלט חטאות: עולא מעשה כל דהו קאמר. כלומר אפי' מוקמת לה בחטאת העוף תקשי לך משוטיח חרן וכו' שכיון דשחט בה כל שהוא מסימן אסרה ואידך מחתך בעפר הוה. אלא באומר בגמר זביחה הוא עובדה מאי אריא דאוקי ליה בחטאת העוף אפילו שלמים נמי שאינו נהר אלא בבי' סימנין מצי לאוקומי באומר בגמר זביחה הוא עובדה דכולהו בהדדי קאתיין: אלא אמר רב זוטרא כי. הכא במאי עסקינן כגון שהיה (לה) חצי קנה פגום כו'. כלומר לא חוקים אלא בחטאת העוף דכולהו בהדי הדדי קאתי ולא חוקי כגון שאמר בגמר זביחה הוא עובדה אלא כגון שהיה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא וגמרו דבאותו משהו שאסרו (שחיתת) והוה מתקבל בפנים וכולהו בהדי הדדי קא אתיין ולפיכך חייב ג'. חטאות: אמר רב פפא אי לאו דאמר רב הונא סימן א' כו'. כלומר אי הוה אמר בסתם היתה בהמת חבירו רבוצה לפני עבודת כוכבים כיון ששחט בה אסרה לא הוה חטאת תיובתיה דהוה אמרי' עולא לא הוה בה דאסרה עד שיעשה בה מעשה רבה כו'. כלומר עד שישחטנה כולה דאתיין כוליהו בהדי הדדי והוא סבר לה כעולא: ואמר רב פפא אי לאו דאמר רב הונא בהמת חבירו לא הויה כו'. כלומר אי (הו)י אמרן רב הונא היתה בהמתו רבוצה לפני עבודת כוכבים כיון ששחט בה סימן אחד אסרה לא הויה חטאת תיובתיה מ"ט ולא הוה מצי למימר אשחוטי חרן לא ליחייב דכהן לא מצי אסר בהמת של ישראל דלאו דידיה הוא אבל כיון דאמר היתה בהמת חבירו רבוצה לפיכך הוי חטאת תיובתיה: פשיטא (מהו) דתימא. כלומר דאי לא אמר בהמת חבירו ולא הויה חטאת תיובתיה דכהן לא מצי אסר דלאו דידיה:

מ:

א' הבי מאי איריא חטאת ל'ישמע'ינן ובה. לפירוש שני שבקונטרס דלרב הונא פריך וס' גדלין אין אדם אוסר דבר שאינו שלו א"ש דנקט חטאת לאפוקי שלמים שהם שלו ז"ל דסבר השמא דלמתי כרבי יוסי הגלילי דלומר קדשים קלים חשיב שום זבח שלו כדמוכח בזבחים ב' בתרא (דף קיד). דפריך בשלמא רובע שהקדישו ולזכסוף רבעו אלא מוקלה ונעבד היכי משכחת לה הא אין אדם אוסר דבר שאינו שלו ומשני בקדשים קלים ואליצא דרבי יוסי הגלילי משמע דלרבנן אין אדם יכול לאסור ומיהו קשה לפירוש זה דבסמוך פריך מההיא כרייתא לרב נחמן דלמר אין אדם אוסר דבר שאינו שלו ודייק מדאוקמינן בחטאת העוף טעמא דחטאת העוף אצל זבח אחר לא ומאי קושיא אלא מתוקמא מפיר בחטאת בהמה ונקט חטאת לאפוקי שלמים ושמא מתחלה ניחא ליה בחטאת בהמה כל כמה דלא חסיק אדעתיה שינויא דחטאת העוף ובחצי קנה פגום אצל לסוף מסתבר ליה שינויא דחטאת לאפוקי שלמים ה"ל לננקט עולה כדפי' דקונט': ו**א' הויה חטאת תיובתיה דמאי מעשה מעשה רבה**. מימה לפי ראשון שבקונטרס שלא ה' להקשות על רב הונא מדקדק לאשמועינן זבח א"כ היכי מצי למימר מעשה רבה הא ע"כ מדינקט חטאת דייקנין מיניה סייעמא לרב הונא דמעשה כל דהו ושמא יש

לומר דהא דנקט חטאת לאשמועינן דאע"ג דקניא ליה לכפרה אפי"ה וגא חשיב כדידיה לאוסרה דמעשה כל דהו: **רב** נחמן ורב עמרם ורב יצחק אמרי אין אדם אוסר דבר שאינו שלו. ובמס' ע"ז פרק רבי ישמעאל (דף נד.) אמילתיה דעולא דלעיל דלמר להו רב נחמן אמרו ליה לעולא כבר תרגמא רב הונא לשמעתיך בצבל לאו משום דסבר כרב הונא אלא כלומר לא הודעתנו שום חידוש שכבר השמיענו זה רב הונא ואם תאמר בעובדא (ע"ז דף יז ב:) דעל עובד כוכבים לתנותא והוה חמרא צדוולא שדא ציה עובד כוכבים ידא ושיכשך ציה ואתא מריה דחמרא ושקליה כרייתמיה וסדייה לדנא וגרסינן התם איקלע רב נחמן למחוזא ואסריה בהנאה אמאי אסריה והא אין אדם אוסר דבר שאין שלו ולמסקנא דקאמר אפילו למ"ד אוסר אדם דבר שאינו שלו הני מילי עובד כוכבים ורב נחמן מצי סבר כתנא קמא ניחא אצל למאי דסלקא דעתך דלמי רב נחמן כר"י (ס' ו) ולא כתנא קמא קשה:

רב

בבהמה נמי חייל. והאי פירכא לאו לאומדני לרב הונא נקט לה כדי מדלית רב הונא מהכא ותימא דלין אדם אוסר דבר שאינו שלו אלא בגמר מעשה איכא למיפרכ' נמי מאי שנה חטאת דנקט אלא הכי קפריך אי איתא דטעמא משום גמר זביחה הוא מאי שנה עוף אצל על כרחק טעמא אחריינא הוא: **אלא אמר מר זוטרא**. הא מתניתא מסייע ליה לרב הונא ומש"ה נקט חטאת העוף דהכשרו בסיומן **דאי תנא** זבח אצל ליה לחדויה בשחיתת חוץ משום דמיתסתא שחיה ופקע שם קדשים מיניה כרב הונא אצל בעוף משכחת שלש חטאות וכגון שהיה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא ודמכתשר בפנים ומחייב עליה משום שחיתת חוץ וחיוז חוץ ומעשה כל דהו דעבודת כוכבים ונטיילת נשמה דשבת בהדי הדדי אמו: **אי לאו דאמר רב הונא (כו') סימן אחד**. ואסהיד אדעולא דמעשה כל דהו אמר: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. דעולא מרישא כי הוה ס"ד דצבהמה קאי דאיכא למימר מעשה רבה קאמר עולא דהיינו גמר מעשה: **אי לאו דאמר רב הונא בהמת חבירו**. ואפילו הוה אמר מעשה כל דהו אסר דצבהמה כל דהו אסר דצבהמתו: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. אפילו כדהוה ס"ד כרישא דצבהמה קאי: **דחצריה לא מצי אסר**. והאי חטאת דכהנים הוא: דקני ליה **לכפרה**. שהבעלים מתכפרין בה. ל"א אי הכי דבגמר זביחה הוא עובדה מאי איריא חטאת דמשמע דאיכפל תנא לאשמועינן מידי דלית ליה חלק צו שהבעלים שוחטין אותה והיא כולה לכהנים ליתני זבח דלישתמע אפילו שלמים שהן שלו מחייב שלש חטאות דהא לא פקע שם קדשים מיניה עד גמר זביחה ומדנקט חטאת ש"מ בעובד עבודת כוכבים בתחלת שחיתת קאמר ומשום טעמא דחטאת אינו שלו ולא מצי אסר דמעשה זוטא דאילו שלמים הוה אסר דמעשה זוטא ומ"מ לרב הונא קשיא דהא מדנקט חטאת ש"מ טעמא דתנא משום דדבר שאינו שלו לא אסר אלא אמר מר זוטרא לעולם בעובד בתחלת זביחה ולא תיקשי לרב הונא דהכא בחטאת העוף קאי ובחצי קנה פגום דצההוה מעשה כל דהו דאיתסרא ציה אחייב משום שחיתת חוץ והיינו דנקט חטאת משום דאיתא בעוף ועולה לא מצי למינקט משום דאפילו בעוף צביא שני סימנין: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. דמאי מעשה דעולא מעשה רבה ולא הוה מינטריך ליה לאוקמי בחטאת העוף דהאי דנקט חטאת ולא תנא זבח משום דאילו שלמים כיון דדידיה נינהו הוו מיתסרי דמעשה כל דהו וליכא חיוז שחיתת חוץ אצל חטאת לא מיתסר עד גמר שחיתת דאיכא מעשה רבה. ולשון זה נראה צעניי דהכי מסתבר לישנא דתלמודא דלרב הונא לחודיה קמומיצ: **דחצריה לא מצי אסר**. דמעשה כל דהו ולהכי תנא חטאת דכהנים היא דאילו שלמים דידיה נינהו ומיתסרי דמעשה כל דהו: **כדידיה דמיא**. ואפי"ה קמני דלא מיתסר: **אין אדם אוסר דבר שאינו שלו**. אפילו בגמר מעשה. ואית דמפרשי דמעשה כל דהו ולא היא דא"כ לא הוה מנסך מיוצתיה דהא מעשה גמור הוא ולקמן [מא]. מותיב להו ממנסך: **ואוקימנא**. על כורחין בחטאת העוף מדלגא תנא זבח ואע"פ דלהנך רבנן לא מצי למייתי זבח דכיון דשלמים דידיה נינהו הוו מיתסרי בתחלת ^(י) חמיכה ותו ליכא חיוז שחיתת חוץ וכי תנא חטאת הוי דבר שאינו שלו ולא מיתסר ולא פקע שם קדשים מיניה אפילו הכי מדלגא נקט עולה דשכיח ולא הוי נמי דידיה ונקט חטאת דמידי דאיתיה בעוף בסיומן אחד ודאי טעמא משום סימן אחד דעוף הוא ובחצי קנה פגום כדאמרן:

השוחרת פרק שני חולין

מחשך צעפר הוא. דכיון דנאכר משום עבודת כוכבים פקע שם קדשים מיניה ונעשית של עבודת כוכבים ועפרא בעלמא היא ותו לא מחייב עליה משום שחוטי חוץ. ^אואע"ג דאמרין צפירקין (לעיל דף כט:) שחט סימן אחד בחוץ וסימן אחד בפנים חייב שהרי עשה צה מעשה

חטאת העוף בחוץ ליכא למימר דבגמר הסימן חייל בהדי הדדי איסור עבודת כוכבים ושחיתת חוץ דכי אמרינן אז^(ב) סימן אחד מחייב הני מילי היכא דגמר לשחיתת עבודה קדשים דדקמני וסימן אחד בפנים דאיגלאי מילתא דבסימן קמא שחיתת חוץ הוה וטעמא דהתם משום דישנה לשחיתת מתחלה ועד סוף אצל הכא דסימן שני לא אשתחית כלל דחיתוך עפרא בעלמא הוא קמא נמי לאו שם שחיתה עליה ולענין שבת דחיוציה^ט אנטילת נשמה הוא דמחייב אע"ג דלאו שחיתה היא וכן משום עבודת כוכבים דשחיתת עבודת כוכבים היא אצל לענין שחוטי חוץ לאו שחיתת קדשים היא: **הכא בחטאת העוף עסקינן**. דמליקתה בסיומן אחד בפ"ק (לעיל דף כא.) וחיוז שחיתתה ידיה נמי בחוץ בסיומן אחד דהשוחט עוף קדשים בחוץ חייב והמולקי בחוץ פטור דפתנן בזבחים בפרק השוחט והמעלה (דף קא.) ויליף מאז אשר ישחט^י לרבות את העוף: **דכולהו טבדיה דדדי**. דכיון דשם עבודת כוכבים לא חייל עד גמר סימן אישתכח דכולה שחיתה בקדשים הואי: **ועולא מעשה כל**

דכו קאמר. דכיון דלמר רב הונא [ע"א] סימן אחד ואסמכה למילתיה אדעולא אשמועינן רב הונא דעולא מעשה כל דהו קאמר דהא סימן אחד בשחיתת עבודת כוכבים לאו גמר מעשה הוא הלכך ע"כ סימן אחד דבר הונא לאו דוקא דהוא הדין לחצי סימן ואפילו מוקמת לה בחטאת העוף הוי מיוצתיה ^(א) מצי שחית צה פורתא פקע שם קדשים מיניה וחיוז שחיתת חוץ ליתיה עד גמר סימן וחיתוך עפר הוא: **אלא**. אפילו בחטאת בהמה מתוקמא וצאומר איני רווה לעבוד עבודת כוכבים בשחיתה זו עד שתגמר יזדהשחא לא פקע שם ^(א) זבחים עד גמר זביחה ומתחייב צכולהו: **אי הכי**. דטעמא דשחיתת חוץ לאו משום סימן אחד דחטאת העוף הוא אלא צאומר בגמר זביחה הוא עובדה: **מאי איריא חטאת**. דנקט [שם] ליתני השוחט את הזבח דמשמע כל זבחים ומדנקט חטאת דאיתיה נמי בעוף שמע מינה בחטאת העוף קאי ועולה לא מצי למינקט משום דעולת העוף צעי שני סימנין ולא צאומר בגמר זביחה הוא עובדה דאי אינו עובדה אלא בגמר זביחה אמאי איכפל לאשמועינן עוף צבהמה נמי חייל. והאי פירכא לאו לאומדני לרב הונא נקט לה כדי מדלית רב הונא מהכא ותימא דלין אדם אוסר דבר שאינו שלו אלא בגמר מעשה איכא למיפרכ' נמי מאי שנה חטאת דנקט אלא הכי קפריך אי איתא דטעמא משום גמר זביחה הוא מאי שנה עוף אצל על כרחק טעמא אחריינא הוא: **אלא אמר מר זוטרא**. הא מתניתא מסייע ליה לרב הונא ומש"ה נקט חטאת העוף דהכשרו בסיומן **דאי תנא** זבח אצל ליה לחדויה בשחיתת חוץ משום דמיתסתא שחיה ופקע שם קדשים מיניה כרב הונא אצל בעוף משכחת שלש חטאות וכגון שהיה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא ודמכתשר בפנים ומחייב עליה משום שחיתת חוץ וחיוז חוץ ומעשה כל דהו דעבודת כוכבים ונטיילת נשמה דשבת בהדי הדדי אמו: **אי לאו דאמר רב הונא (כו') סימן אחד**. ואסהיד אדעולא דמעשה כל דהו אמר: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. דעולא מרישא כי הוה ס"ד דצבהמה קאי דאיכא למימר מעשה רבה קאמר עולא דהיינו גמר מעשה: **אי לאו דאמר רב הונא בהמת חבירו**. ואפילו הוה אמר מעשה כל דהו אסר דצבהמה כל דהו אסר דצבהמתו: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. אפילו כדהוה ס"ד כרישא דצבהמה קאי: **דחצריה לא מצי אסר**. והאי חטאת דכהנים הוא: דקני ליה **לכפרה**. שהבעלים מתכפרין בה. ל"א אי הכי דבגמר זביחה הוא עובדה מאי איריא חטאת דמשמע דאיכפל תנא לאשמועינן מידי דלית ליה חלק צו שהבעלים שוחטין אותה והיא כולה לכהנים ליתני זבח דלישתמע אפילו שלמים שהן שלו מחייב שלש חטאות דהא לא פקע שם קדשים מיניה עד גמר זביחה ומדנקט חטאת ש"מ בעובד עבודת כוכבים בתחלת שחיתת קאמר ומשום טעמא דחטאת אינו שלו ולא מצי אסר דמעשה זוטא דאילו שלמים הוה אסר דמעשה זוטא ומ"מ לרב הונא קשיא דהא מדנקט חטאת ש"מ טעמא דתנא משום דדבר שאינו שלו לא אסר אלא אמר מר זוטרא לעולם בעובד בתחלת זביחה ולא תיקשי לרב הונא דהכא בחטאת העוף קאי ובחצי קנה פגום דצההוה מעשה כל דהו דאיתסרא ציה אחייב משום שחיתת חוץ והיינו דנקט חטאת משום דאיתא בעוף ועולה לא מצי למינקט משום דאפילו בעוף צביא שני סימנין: **לא הויה חטאת סיוצפסי**. דמאי מעשה דעולא מעשה רבה ולא הוה מינטריך ליה לאוקמי בחטאת העוף דהאי דנקט חטאת ולא תנא זבח משום דאילו שלמים כיון דדידיה נינהו הוו מיתסרי דמעשה כל דהו וליכא חיוז שחיתת חוץ אצל חטאת לא מיתסר עד גמר שחיתת דאיכא מעשה רבה. ולשון זה נראה צעניי דהכי מסתבר לישנא דתלמודא דלרב הונא לחודיה קמומיצ: **דחצריה לא מצי אסר**. דמעשה כל דהו ולהכי תנא חטאת דכהנים היא דאילו שלמים דידיה נינהו ומיתסרי דמעשה כל דהו: **כדידיה דמיא**. ואפי"ה קמני דלא מיתסר: **אין אדם אוסר דבר שאינו שלו**. אפילו בגמר מעשה. ואית דמפרשי דמעשה כל דהו ולא היא דא"כ לא הוה מנסך מיוצתיה דהא מעשה גמור הוא ולקמן [מא]. מותיב להו ממנסך: **ואוקימנא**. על כורחין בחטאת העוף מדלגא תנא זבח ואע"פ דלהנך רבנן לא מצי למייתי זבח דכיון דשלמים דידיה נינהו הוו מיתסרי בתחלת ^(י) חמיכה ותו ליכא חיוז שחיתת חוץ וכי תנא חטאת הוי דבר שאינו שלו ולא מיתסר ולא פקע שם קדשים מיניה אפילו הכי מדלגא נקט עולה דשכיח ולא הוי נמי דידיה ונקט חטאת דמידי דאיתיה בעוף בסיומן אחד ודאי טעמא משום סימן אחד דעוף הוא ובחצי קנה פגום כדאמרן:

רב

מסורת הש"ס

א' [כתובות לה. וש"נ],
ב' [בימות פג:], א' עיין רש"י, ד' וניקרא זין,
ה' ר"מ, ו' עיין רש"י,
ו' [ע"ש מוס' נח. סד"ה אקילע],

פסוקים המופיעים בפרק

הנהגות הב"ח

א' רש"י ד"ה מחתך וכו' בסיומן א' מחייב:
ב' ד"ה ועולא וכו' דמכי שחית:
ג' ד"ה אלא אפי' וכו' לא פקע שם קדשים מינה עד גמר:
ד' ד"ה ואוקימנא וכו' כתלת שחיתה ותו לילכ:
ה' (ס' תוס' ד"ה רב נחמן וכו' כר"י בן בבא ולא כמ"ק:

פסוקים המופיעים בפרק

שיטה מקובצת

א' דכי אמרי' בסימן א' מחייב:
ב' ולענין שבת דחיובי' בחבורה בעלמא או בנשילת נשמה:
ג' דכולהו בהדדי אתו דכיון דשם עבודת כוכבים:
ד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ה' והוסיף עליו כל שהוא דבהאי כל שהוא מחכשר בפנים:
ו' לפי' שני שבקונטרס אתו דכיון דשם עבודת כוכבים:
ז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ח' והוסיף עליו כל שהוא דבהאי כל שהוא מחכשר בפנים:
ט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
י' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
יט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כו' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
כט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ל' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לו' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
לט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
מט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
נט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ס' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
סט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ע' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
עט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
פט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
צט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ק' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קכט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קל' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קלט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קמט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קנט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קס' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קסט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קע' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קעט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קפט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
קצט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
ר' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רס' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רע' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רעט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רפט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצ' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצז' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצח' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רצט' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רס' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסא' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסב' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסג' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסד' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסה' דהשחא לא פקע שם קדשים עד גמר זביחה:
רסז' דהשחא לא פקע ש